

Yığıyorum Kelimeleri Yanıma Sonra Diziyorum Alt Alta

— kul mehmet · 17 Kasım 2020

Yığıyorum Kelimeleri Yanıma Sonra Diziyorum Alt Alta Çarpıp Topladıktan Sonra, Bakıyorum Yazacaklarımda Bölünce Geriye Gönlümden Bir şeyler Damlayacak mı?

Yığıyorum kelimeleri yanıma sonra diziyorum alt alta çarpıp topladıktan sonra, bakıyorum yazacaklarımda bölünce geriye bölenden bir şey kalacak mı yoksa geride gönlümden bir şeyler damlayacak mı, kalanın da bir yararı olacak mı diye! Matematikğin geniş boyutuyla aram olmasa da çarpma bölme çıkartmayla aram iyidir, yalnız çıkandan bir şey kalmıyor ya bir ona gıcığım! Değişken bakış açımı bakarken baktıklarım bakış açımına uymuyor, derinliğine indikçe uyum dediğim şey rahat durmuyor.

Değişken açının iç dış açısını bilemem, açının içine sözlerimden bir demet serpmeyi bilirim, gerisine takdiri ilahi derim başka söz söylemem. Kendimi dev aynasında büyük görmem çünkü yaptıklarımla karıncayı dahi sollayarak geçemem... Karıncaya bakarken değişken gözlemlemek adına bir manaya varamazsam da, gelmişken takip edeyim dedim gözlemler dayanmaz çabasına gayretine gözlemlemek için, akıllar şaşırır yolunu bulmaktaki yolu gösteren Mevla'nın verdiği iç sezgiye, alem içinde bir alem bunu göz görse de yazamıyor kalem, gözle bakmak yerine gönül gözüyle bak gerek yok kaleme söyle şöyle derinden bir kelam ver bir selam, Mevla'nın güç kudretindeki sonsuz gücünü gör acizliğini bil yeter vesselam. Kelimeleri heder etmek için birbiriyle çarpıştırarak kızdırmanın hiçbir anlamı manası yok, yan yana düzmek manayla süslemek varken. Kolay olmasa da bu bizler zor olana talibiz kolay olanı çocukta yapar akli başında olmayanda yapar, bak âleme zalime zor olana talip mi sevmeye talip mi, dert dinlemeye yarayı sarmaya talip mi...? Bakın hiç galip mi...? Hep yıkık perişan hiç iyi bir şeye sahip mi? Cevabı kocaman bir hiçliğe sahip hayır... İyilik için yok onda bir hayır, yokuş aşağı yolu olsa da bayır, sen sen olma ben ben olmayım biz olalım yokuşa tırmanalım mazluma varalım sarılalım... Bunu kabul etmekte kolay değil demin söylemiştim biz zor olana talibiz, her işte Âlemlerin Rabbinin rızasını gözettiğimiz için galibiz, hayatın ömrün canın değiliz sahibi Âlemi bizleri yaratan Mevla'nın emrinde bir zerre, zalimle değil mazlumlayız bin kere ömür bitene kadar yollara gülleri aşkı sere sere...

Yaratan Mevla ister bir denge, insan dönüşün özündeki renge esneklikle değil esnetmeden uzatmadan kırmadan koşmayalım cenge kuralım ister insanlar arasında bir denge...

Hiç esnek olmadan sopa gibi dümdüz durmaya değilde az esneyerek az genişleyerek çalışmak, geniş yüreklilikle oturarak çok zor olabilir, mutluluğu bulmak kolay değil işte bu yolda mutluluk bulunur sofrasına oturulur. Yol eğri olsa da sen düz olacaksın insanı üzmemek için esnek olacaksın zalim

karşısında dimdik duracaksın, yoksa nasıl yaşayacaksın? Bugün zalime karşı çıkmadın yarın seni ezmek için tek sen kalacaksın senide ezecek geçecek, eline ne geçecek ezilmekten başka? Kolay değil yaşamak insan olmak insan kalabilmek...

Cehennemi kazanmak kolay cenneti kazanmak zordur. Kendi açlığını doyurabilirsin lakin açları gözetmezsen gelir talan ederler elinde hiçbir şey kalmaz, varken verirsen verdiğin senindir yediğin ihtiyaçtır, verdiğin seni mezarda ve ahirette karşılar. Karşılana olmaktan daha güzel ne olabilir ki? Yaratan Mevla karşılayansa değerini dünyanın hazineleri karşılayamaz ki! Bir lokma bin lokma olur seni doyurur, bir lokma vermeyerek elinde bir lokması olanın lokmasını almak cehennemin alevli tabanında yandırır, dünya ile nefis şeytan kandırır, vesselam, selamlarımla.Mehmet Aluç